

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In librum de sera numinis vindicta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

Notum est quid sit λεπίς, λεπάς. Sed hac vox cum alibi, tum etiam apud Aristotelem usurpatur. Paulo post: αἰγύπτιοι καὶ ἔλαιως. Sententia indicat legendum αἰγύπτιοι, δέ τοι καὶ ἔλαιως. aut καὶ γό καὶ ἔλαια aut tale aliquid.

172. 35. Vocabulo adfecerunt.] πεῖθεντας τεσφάζει. Locus hic videtur à librario Arithmetices imperito corruptus. supra fol. 269. res est relata. Τετράχιλος mentio est in carmine Pythagoræ, quod usurpatur aureum. & vnitas inter numeros locum habet in ea constituenda. 2.4.6.8.1.3.5.7. Conficitur etiā ex hac progressionē. 3.7.11.15. Sed hac alio pertinent.

175. 31. Spiritu suo etiam corpus.] δεῖ ὡς καὶ τεσφές οὐ μᾶς ὑπονέται. mendosa sunt hec, ut & prope finem ξενί μαλακηνού. Ceterū nescio an sine careat suo hic liber. Paulo antea in enumeratione eorum ex quibus Kyphi conficitur, σεύον memoratur forte θεόν, cùm iuncti antea sit factamentio. & pro μυῶν legi debere puto θυῶν. Species enim (vt appellatur) sunt 16. pondere inaequali mixtae.

IN LIBRVM DE SERA NV- minis vindicta.

176. 26. Patrocles.] ὁ Πατροκλέας. malum Πατροκλέας. ut infrā genitio Πατροκλέας & accusatio ηλέα respondeat. pro ἀποκρινώμεδα scriptus ὑποκρινώμεδα habet.

177. 15. Statim facinoribus.] τολμωμένοις. In margine scripti codicis annotatur alia lectio γινομένοις, non deteriore recepta. Versiculum autem Euripidis supra ita verti, vt in Oresta scribitur. μέλλει τὸ θέον δὲ εἴ τοι θόν φύσις. respondet Orestes Menelao querenti, an Apollo ei opem non ferat, ait γέ, id enface-re, quod est deorum natura, nempe cunctari. ή δικη σε λέγο. hac in vocem ή δικης incuria librarij mutata, interpreti nebulas offuderunt. emendationem pridem ingenio excogitatam, scripti codicis suffragium corroborauit.

179. 36. Probabilia.] τῷ πιδανῷ. Scriptus τῷ πιδανῷ, & hanc

hinc tamen habet in margine annotatam lectionem, quæ mihi
magis probatur. Post 180. 23. Ordine & accuratione.]
ἐτάξει ρηματελέσῃ. hec ultima vox nouè posita est, si quide
posita. Scriptus me expedivit, qui ἐμμελέσῃ habet, quod scriptū
ab autore suspicabar.

τῇ ἀμφιώδει τῷ παθεῖν.] lego, ut supra, τὸ ἀμφιώδει τῷ
παθεῖν.

181. 13. Id duntaxat.] Legendū μόνον pro νόμον, quæ voces et
alibi ob similitudinem confunduntur. Scriptus habet μόνον, &
vitiosē εχεσθαι. nisi forte ita legendum, εἰ καὶ proxime sequens
omittendum sit, quæ lectio videtur elegantior.

182. 12. Megalopoli.] μεγάλη πόλει. Megalopoli Arcadiæ,
sic & Stephanus, & alij nonnunquam, alias μεγαλόπολιν vo-
cant. in magna ciuitate interpres reddiderat. Λυδίας.] in
margine scripti est alibi scribi Λυδίας. Vide qua in Cleomenē
Plutarchi annotauimus, paragrapho septimo.

Ibid. 32. Virtutem molliciemq;] καὶ παρβούσα. Hac ver-
ba absunt à scripto. & sane vix nullo, quod videatur, sententia
commodo.

183. 14. Si Periandri.] Ei Περιάνδρῳ. scriptus μὴ particu-
la inter has duas voces interiecit, quæ lectio videtur cōcinnior.
quanquam istarum traectionū non sum ignarus. supra 7. Mi-
hi quidem sic.] Lege ἐφιλος δοκεῖ. sic & in scripto est, & ratio
ἐφι φειται. statim ἐπει, δεθῶς, ἐφι.

Ibid. 28. Quām vitiosos morbo.] ego ἢ τῷ νοσῦν, ex scri-
pto. est enim rectius quām τῷ νοσῦν. non enim agrotum tol-
lit, sed expurgando vitio sanat deus.

184. 22. Ductori peregr.] ξεναγωγὸν. scriptus ξεναγὸν.
idg, malo. Αείσων, ἐφι, νό εφι. narrationis series nos ita iubet
legere. paulo insr. citatur Platonis sententia, quæ extat sub ini-
tiu quinti de Legib. est aut̄ non παθεῖν scribendum (quæ vox cū
sentientiam perturbaret, interpres totam omisit, compendio
v̄sus) sed πάθη. πάθη nominatiuus Platonii est familiaris,

Επάθημα significat. exempla vel in Lexicis reperias. Quod ad versus Hesiodi attinet, in promptu sunt. Posterior sic apud Hesiodum non legitur, sed apud Aristotelem 3. Rhetoricorum, & Democrito Chio adscribitur.

185. 13. Vitz miserabilis.] Οίκτυς οὐ σὺν αἰχών. scriptus οἰκτρός, σὺν αἰχών. Platonis locus est 3. de rep.

186. 28. Quicquid aliud diuinitus.] sic lego. κεὶ δέ, πάλιν εἰχεν αὐτοῖς τετράγραμμον. quidquid, inquit, diuinitus obiecti videtur. Pausania historia est plenius descripta à Pausania Laconicis. Intra qua de Simonidis arcis adducuntur, non sunt plena. vide cum alios, tum Stobaeum sermone decimo. quamquam profecto noster optime in libello de curiositate rem explicauit.

190. 39. Opheltiadæ genere.] Locus vitiatus. & qui sunt Philiadæ isti nobiles, non appareat. tum δέ (erat enim δέ φιλιάδαι) vocandi particula suspecta est. denique verbum abest, quod structuram sermonis impleteat. nihil autem in scripto præsidij est, nisi quod γένεσις ita scriptum est, ut γένεσις primò scriptum fuisse, deinde ex o factum & sat is sit euidentis. Ego sic legendum arbitror. οὐδὲ βοιωτοῖς ὀφελιάδαι γένεσις ἀξιῶτε, καὶ &c. Conijcio enim in Boeotis nobiles habitos, qui ab Ophelta genus ducarent, rege, quem cum subditis ē Thessalia in Boeotiam traduxit Peripolitas vates. vide initium Cimonis apud Plutarchum. Cum autem ἀξιωτέ effet sine truncatum, & genitiuns videretur, factum esse conijcio γένεσις, ut scilicet cum eo cohæreret. De Daphnante vide caput de Phocensibus, γυναικῶν ἀρετᾶς Plutarchi. Pro σαπιλαιοι scriptus habet Σαπιλαιοι. de quibus compertum habeo nihil. In eodem συναναστότε inueni scriptum, nō sine littera quidem, quæ συναναστότε prius fuisse scriptum doceret. verum hoc nō perinde atq; illud quadrat. idē habet φιλοσοφία, quod constrūcio exigit, et si supernè est alio arramento notatum. Suprà aliquanto in versibus de Locrensisibus puellis (quod annotare suo loco oblitus fui) pro ἡδίαι legendum suspicor νέοις, matu-

matutina. sicut contrà h̄oī cuī factum pro n̄ oī in poematis Hesiodei indice noui.

191. 35. Etiam in longinquum.] μάκεσι scriptus, non μητέν. quod parum congruit. mallem autem ἀπό τούς, quam ἀπό τους, ut adiectuum non prioribus, sed posterioribus cohoret. mox εἰ μὲν ἀλλά γέ, scriptus. non τοῦ manifestum. mallem εἴ τις αὐτὸν αἴτη, quam αὐτῆς, propter sequentia. sed tolerari posse vtrung, videtur.

192. 33. Obnoxiam esse.] ἐνέργεια legendum, non ἐχεδωρ. ratio. scriptus.

194. 23. Inauditum est nomen.] Ridiculum mendum arbitror esse πρὸν οὐμαζένον. ὄνομαζόμενον ξένον.

198. 1. Genus à Spartis.] ἀπαράτος, non est de Spartanis accipiendum, sed de his qui satis à Cadmo draconis dentibus enati homines, intestina cedi superstites Cadmo in Thebis condendis adfuerunt. His signum generis fuisse hæc imaginem in corpore, Zeza etiam in Lycophronem fol. 30. monet, plura de his alibi. volui nunc obiter monere.

199. 2. Anima veluti unico oculo.] ὁ στεφές ἐνὸς ὄμματος legendum. quorūsum enim hec σώματος.

202. 33. Simulque conatus est.] Επειράτο habet scriptus, non ἐπαράτο. neg. id congruit. Paulò supra ἡ σαρκόμενον credo legendum ναρκόμενον. paulo post ἐστεὶ δὲ ἡ φίλοις. δὲ inferendum de scripto, ut & in calce pagina διαλαθὼν pro διαμαθὼν. non procul fine libri. οὐδεὶς γέστα ἡ δοκίσσα lege διώκεσσα.

IN LIBRVM, AN VIRTVS doceri possit.

205. 6. Rhetorum præclara.] θευμάζομενον ἐντέρων. Ei coniunctionem interpositam dele, ut sententia cohoret.

205. 21. Ea nascitur.] legē γένεσις ζει, non τοῦ. sed librarius Aldinam notam verbi substantiū hic, ut & alibi, nō agnoscit.